

1 DIGITALNA OBRADA SIGNALA - IX računске vježbe

1.1 Zadatak 1.

Impulsni odziv diskretnog, linearnog, vremenski invarijantnog, kauzalnog sistema je zadat grafički na slici dolje. Na ulaz sistema se dovodi bijeli šum $x(n)$ sa varijansom $\sigma_x^2 = 2$ i srednjom vrijednošću $\mu_x = 0$. Odrediti srednju vrijednost, autokorelacionu funkciju i varijansu izlaznog signala.

Rješenje:

Izlazni signal $y(n)$ diskretnog, linearnog, vremenski invarijantnog sistema za ulazni signal $x(n)$ može se izračunati ako se zna impulsni odziv $h(n)$ korišćenjem sledeće relacije:

$$y(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)$$

Srednja vrijednost izlaznog signala u n -tom trenutku je:

$$\mu_y(n) = E\{y(n)\} = E\left\{\sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)\right\} = \sum_{k=-\infty}^{\infty} h(n-k)E\{x(k)\}$$

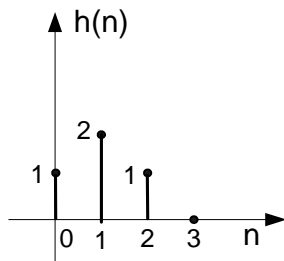
Obzirom da je srednja vrijednost ulaznog signala $\mu_x(k) = E\{x(k)\}$ jednaka nuli, na osnovu prethodne formule zaključujemo da je i srednja vrijednost izlaznog signala takođe jednaka nuli, dakle $\mu_y(n) = 0$.

Z-transformacija autokorelacione funkcije izlaznog signala $R_{yy}(z)$ se dobija na osnovu Z-transformacije ulaznog signala $R_{xx}(z)$ i Z-transformacije impulsnog odziva po sledećoj formuli:

$$R_{yy}(z) = R_{xx}(z)H(z)H^*(1/z^*) \quad (1)$$

Obzirom da je $h(n)$ realan signal, prethodna relacija dobija oblik:

$$R_{yy}(z) = R_{xx}(z)H(z)H(1/z)$$

Impulsni odziv zadat grafički, prethodnom slikom, se može analitički zapisati kao:

$$h(n) = \delta(n) + 2\delta(n-1) + \delta(n-2).$$

Njegova Z-transformacija će biti:

$$H(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h(n)z^{-n} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} (\delta(n) + 2\delta(n-1) + \delta(n-2))z^{-n} = 1 + 2z^{-1} + z^{-2}.$$

Sa druge strane, postavkom zadatka je rečeno da je ulazni signal bijeli šum, njegova autokorelaciona funkcija je:

$$r_{xx}(n) = \sigma_x^2 \delta(n),$$

a Z-transformacija autokorelacione funkcije će biti:

$$R_{xx}(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} r_{xx}(n)z^{-n} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \sigma_x^2 \delta(n)z^{-n} = \sigma_x^2 = 2.$$

Pa će na osnovu (1), biti:

$$\begin{aligned} R_{yy}(z) &= \sigma_x^2 (1 + 2z^{-1} + z^{-2}) (1 + 2z^1 + z^2) = \\ &= \sigma_x^2 (z^{-2} + 4z^{-1} + 6 + 6z + z^2) = \\ &= 2(z^{-2} + 4z^{-1} + 6 + 6z + z^2) \end{aligned}$$

odnosno, autokorelaciona funkcija izlaznog signala u vremenskom domenu će biti:

$$r_{yy}(n) = 2(\delta(n+2) + 4\delta(n+1) + 6\delta(n) + 6\delta(n-1) + \delta(n-2)). \quad (2)$$

Potrebno je odrediti i varijansu izlaznog signala. Autokovarijansa izlaznog signala je:

$$c_{yy}(n, m) = E\{[y(n) - \mu_y(n)][y(m) - \mu_y(m)]^*\},$$

ako je $m = n$, autokovarijansa predstavlja varijansu izlaznog signala:

$$\sigma_y^2(n) = c_{yy}(n, n) = E\{|y(n) - \mu_y(n)|^2\}$$

Sa druge strane, veza između autokovarijanse i autokorelacione funkcije je:

$$c_{yy}(n, m) = r_{yy}(n, m) - \mu_y(n)\mu_y^*(m)$$

Uzimajući u obzir da je dobijeno da je srednja vrijednost izlaznog signala $\mu_y\{n\} = 0$, kao i definiciju varijanse, dobija se

$$\sigma_y^2(n) = r_{yy}(n, n)$$

Na ulaz je doveden bijeli šum koji je stacionaran u širem smislu, što znači da mu autokorelaciona funkcija ne zavisi od trenutka posmatranja, već samo od razlike $m - n$. Sada će varijansa izlaznog signala biti:

$$\sigma_y^2(n) = r_{yy}(0)$$

Dakle, vrijednost varijanse ćemo dobiti kada uvrstimo $n = 0$, u (2):

$$\sigma_y^2(n) = r_{yy}(0) = 6$$

Ukoliko se uporedi vrijednost prethodno dobijene varijanse i Z-transformacija autokorelacione funkcije, može se zaključiti da će varijansa biti jednaka konstantnom članu u $R_{yy}(z)$.

1.2 Zadatak 2.

Diskretni sistem čiji je impulsni odziv $h(n) = 2^{-n}u(n)$ pobuden je bijelim šumom $x(n)$, srednje vrijednosti $\mu_x = 0$ i varijanse $\sigma_x^2 = 2$.

1. Odrediti srednju vrijednost izlaznog signala;
2. Autokorelacionu funkciju ulaznog signala $r_{xx}(n)$;
3. Spektralnu gustinu snage izlaznog signala;
4. Autokorelacionu funkciju izlaznog signala $r_{yy}(n)$;
5. Varijansu izlaznog signala $\sigma_y^2(n)$;
6. Kroskorelaciju ulaznog i izlaznog signala.

Rješenje

1. Srednja vrijednost ulaznog signala $\mu_x(n)$ je jednaka nuli, pa će srednja vrijednost izlaznog signala u n -tom trenutku biti:

$$\mu_y(n) = E\{y(n)\} = E\left\{\sum_{k=-\infty}^{\infty} x(k)h(n-k)\right\} = \sum_{k=-\infty}^{\infty} h(n-k)E\{x(k)\} = 0$$

2.

$$r_{xx}(n) = \sigma_x^2 \delta(n)$$

3.

$$S_{yy}(\omega) = |H(e^{j\omega})|^2 S_{xx}(\omega)$$

$$S_{xx}(\omega) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} r_{xx}(n)e^{-j\omega n} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \sigma_x^2 \delta(n)e^{-j\omega n} = \sigma_x^2$$

Fourier-ovu transformaciju impulsnog odziva diskretnog sistema možemo dobiti koristeći vezu između Fourier-ove i Z-transformacije, pa će biti:

$$H(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h(n)z^{-n} = \sum_{k=-\infty}^{\infty} 2^{-k}u(k)z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} 2^{-k}z^{-k} = \frac{1}{1 - \frac{1}{2z}} =$$

$$= \frac{2z}{2z - 1}$$

uz uslov da je $|\frac{1}{2z}| < 1$, odnosno $|z| > \frac{1}{2}$, i na kraju dobijamo:

$$H(\omega) = H(z)|_{z=e^{j\omega}} = \frac{2e^{j\omega}}{2e^{j\omega} - 1}$$

Dalje,

$$|H(\omega)| = \left| \frac{2e^{j\omega}}{2e^{j\omega} - 1} \right| = \frac{2}{|2(\cos(\omega) + j \sin(\omega)) - 1|} = \frac{2}{\sqrt{(2 \cos(\omega) - 1)^2 + 4 \sin^2(\omega)}} =$$

$$= \frac{2}{\sqrt{4 \cos^2(\omega) - 4 \cos(\omega) + 1 + 4 \sin^2(\omega)}} = \frac{2}{\sqrt{5 - 4 \cos(\omega)}}$$

Sada se spektralna gustina snage izlaznog signala može dobiti kao:

$$S_{yy}(\omega) = \left(\frac{2}{\sqrt{5 - 4 \cos(\omega)}} \right)^2 \sigma_x^2 = \frac{8}{5 - 4 \cos(\omega)}$$

4.

$$R_{yy}(z) = \sigma_x^2 \frac{2z}{2z - 1} \frac{2\frac{1}{z}}{2\frac{1}{z} - 1}$$

Može se provjeriti dio zadatka pod 3. Naime, po definiciji je spektralna gustina snage izlaznog signala jednaka Fourier-ovoj transformaciji autokorelacione funkcije, odnosno:

$$\begin{aligned} S_{yy}(\omega) &= R_{yy}(z)|_{z=e^{j\omega}} = \sigma_x^2 \frac{2e^{j\omega}}{2e^{j\omega} - 1} \frac{2e^{-j\omega}}{2e^{-j\omega} - 1} = \sigma_x^2 \frac{4}{4 - 2e^{j\omega} - 2e^{-j\omega} + 1} = \\ &= \frac{4\sigma_x^2}{5 - 4 \cos(\omega)} = \frac{8}{5 - 4 \cos(\omega)} \end{aligned}$$

što je i očekivano. Autokorelaciona funkcija $r_{yy}(n)$ izlaznog signala se može dobiti kao inverzna Z-transformacija $R_{yy}(z)$:

$$R_{yy}(z) = \sigma_x^2 \frac{2z}{2z - 1} \frac{2}{2 - z}$$

Da bi se dobila autokorelaciona funkcija izlaznog signala na osnovu njene Z-transformacije, potrebno je znati oblast konvergencije. Oblast konvergencije Z-transformacije autokorelacione funkcije je prsten, u našem slučaju je $1/2 < |z| < 2$. Da vidimo kako smo dobili baš ovakvu oblast. Ako posmatramo izraz za $R_{yy}(z)$, vidimo da smo prvi dio oblasti konvergencije dobili prilikom izračunavanja $H(z)$, gdje smo zaključili da mora biti $|z| > \frac{1}{2}$. $H(1/z)$ će imati oblast konvergencije $|\frac{1}{z}| > \frac{1}{2}$, odnosno, $|z| < 2$. Oblast konvergencije proizvoda dvije Z-transformacije je presijek pojedinačnih oblasti konvergencija, otuda $1/2 < |z| < 2$

Tražimo inverznu Z-transformaciju za:

$$\begin{aligned} R_{yy}(z) &= 4\sigma_x^2 \frac{z}{(2z - 1)(2 - z)} = 4\sigma_x^2 \left(\frac{A}{2z - 1} + \frac{B}{2 - z} \right) \\ A &= \frac{1}{3}, \quad B = \frac{2}{3} \end{aligned}$$

Pa će biti

$$R_{yy}(z) = \frac{4\sigma_x^2}{3} \left(\frac{1}{2z - 1} + \frac{2}{2 - z} \right) = \frac{4\sigma_x^2}{3} \left(\frac{\frac{1}{2z}}{1 - \frac{1}{2z}} + \frac{1}{1 - \frac{z}{2}} \right)$$

uz uslove

$$\left| \frac{1}{2z} \right| < 1 \quad \text{i} \quad \left| \frac{z}{2} \right| < 1$$

odnosno $1/2 < |z| < 2$, što se i poklapa sa oblašću konvergencije Z-transformacije autokorelacione funkcije izlaznog signala, pa se iz ovog oblika može tražiti autokorelaciona funkcija izlaznog signala:

$$\begin{aligned} R_{yy}(z) &= \frac{4\sigma_x^2}{3} \left(\frac{1}{1 - \frac{1}{2z}} + \frac{1}{1 - \frac{z}{2}} \right) = \frac{4\sigma_x^2}{3} \left(\sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{2z} \right)^n + \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{z}{2} \right)^n \right) = \\ &= \frac{4\sigma_x^2}{3} \left(\sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{2} \right)^n z^{-n} + \sum_{n=-\infty}^0 \left(\frac{z}{2} \right)^{-n} \right) \\ r_{yy}(n) &= \frac{4\sigma_x^2}{3} (2^{-n}u(n-1) + 2^n u(-n)) = \frac{4\sigma_x^2}{3} 2^{-|n|} \end{aligned}$$

5. Imajući u vidu rezultat iz prethodnog zadatka i činjenicu da i u ovom slučaju važe isti uslovi, dobija se:

$$\sigma_y^2 = r_{yy}(0) = \frac{4\sigma_x^2}{3}$$

6. Za Z-transformaciju kroskorelacione funkcije važi:

$$R_{yx}(z) = H(z)R_{xx}(z) = \frac{2z}{2z-1} \Big|_{|z|>\frac{1}{2}} \sigma_x^2 = \frac{1}{1-\frac{1}{2z}} \sigma_x^2 = \sigma_x^2 \sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{1}{2z} \right)^n \Big|_{|\frac{1}{2z}|<1}$$

Pa će kroskorelaciona funkcija biti:

$$r_{yx}(n) = \sigma_x^2 2^{-n} u(n) = 2^{-n+1} u(n)$$